

Messias

Af

L M Abdallah

Dansk Luthersk Forlag

Originaltitel: Messias

Copyright © L M Abdallah 1993

© for dansk udgave: Dansk Luthersk Forlag 1997

Oversættelse: Leila Skovholm Plauborg

Omslag: Claudius

Udgivet 1997

ISBN 87-7425-461-8

Udgivet af
Dansk Luthersk Forlag
Industrivænget 40
3400 Hillerød
Telefon 4824 6676
Telefax 4824 1176

Sats: Dansk Luthersk Forlag

Tryk: Special-Trykkeriet Viborg a-s

Printed in Denmark 1997

Indhold

Ahmed og Hamdi 4

Guds lam 7

Guds ord 11

Guds offer 15

Synden 21

Abrahams søn 27

Gud er én 33

Gud og menneske 40

Appendix 49

Ahmed og Hamdi

Ahmed arbejdede på kontor. Han havde det vel ikke direkte dårligt på arbejdet. Men han havde svært ved at klare afdelingschefen, som sørgede nøje for, at Ahmed ikke fik lov at vise, hvad han virkelig kunne. Så snart afdelingen fik noget mere krævende at udføre, sørgede chefen altid for, at det var ham selv, der stod i centrum og fik al rosen.

Ahmed havde mere end én gang overvejet at skifte arbejde. Men det var ikke nemt. Arbejdsmarkedet var trængt, så for øjeblikket var det svært at finde noget bedre. Desuden var lønnen noget højere her end ved de fleste ledige jobs, så Ahmed blev i firmaet. Han havde jo brug for pengene, så han kunne forsørge sin kone og sine tre børn. Ahmed var utrolig stolt af sine børn, især af Hassan, den ældste søn, der læste til ingeniør ved universitetet.

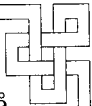

En dag skete der noget, der forandrede situationen på arbejdet. Hamdi begyndte at arbejde på samme afdeling som Ahmed. Hamdi var lidt yngre end Ahmed. Ahmed var for det meste glad, havde let til latter og var nem at omgås. Endelig fik Ahmed en ven på arbejdet. De begyndte at spise frokost sammen og mødes efter

arbejde. Også Hamdi var gift, og Gud havde velsignet ham med fire vidunderlige børn, to drenge og to piger.

Ahmed og Hamdi blev nære venner. De kom tit på besøg i hinandens hjem. De elskede at sidde sammen, drikke lidt te og bare snakke. Timerne gik, og de kunne snakke om næsten hvad som helst.

I begyndelsen drejede deres samtale sig nu mest om arbejdet på kontoret. Men med tiden kom de stadig oftere til at tale om de store livsspørgsmål. Både Ahmed og Hamdi var dybt religiøse, men de havde ikke samme tro. Ahmed var muslim, mens hans bedste ven, Hamdi, regelmæssigt læste i Bibelen og var efterfølger af Messias (*Al-Masih*).

Det, der undrede Ahmed var, at jo mere han lærte Hamdi at kende, jo mere respekt fik han for hans tro og liv i fællesskab med Gud. Ahmed forstod, at hans ven levede Gud nær på en måde, han ikke rigtig selv kendte til, og det gjorde ham lidt nysgerrig. Hamdis liv med Gud havde sikkert noget med Messias at gøre, tænkte Ahmed. Han troede jo også selv på Messias, men ikke på samme måde. Han troede på alt, hvad der stod i Koranen om Jesus, Marias søn (*Aisa Abn Mariam*). Ahmed havde dyb respekt for Messias. Han vidste, at Jesus var født af jomfru Maria (*Mariam Al-Athra*), at han med Guds tilladelse gjorde mange undere, at han havde fået Evangeliet (*Al-Indjil*) af Gud. Samtidig vidste Ahmed, at det kun var nogle få detaljer af Messias'

liv, han kendte til, og han begyndte at længes efter at få mere at vide om denne store apostel (*rasol*), der bar så mange navne, også i Koranen.

En dag blev Ahmeds nysgerrighed for stor. Han bestemte sig for at spørge sin gode ven Hamdi om Messias. Den beslutning førte til mange interessante samtaler.

Guds Lam

Fortæl mig om Jesus, Marias søn, bad Ahmed indtrængende. Jeg vil så gerne vide mere om ham. Hamdi tænkte sig lidt om, så sagde han:

- Hvis du vil forstå, hvorfor Messias kom til verden, så må du først forstå, hvad et offer betyder.

- Et offer - hvad mener du egentlig? spurgte Ahmed undrende.

Hamdi fortsatte:

- Vi forstår betydningen af et offer fra "*Id Al-Athha*" (Offer-højtiden). Du ved, at Gud bad Abraham (*Sayed-na Ibrahim*) ofre sin søn. Hvad ville der være sket med Abrahams søn, hvis ikke Gud (*Allah*) havde bragt et offer som løsesum (*fida*) for ham?

- Isak ville have mistet livet, svarede Ahmed.

- Her ser vi betydningen af et offer, forklarede Hamdi. Der er en, der dør i stedet for en anden. Gud sendte et får, der blev ofret i hans sted.

- Jeg er i samme situation som Abrahams søn. Jeg er under dødens magt, sagde Hamdi.

- Hvad mener du? spurgte Ahmed med undren.

Hamdi svarede alvorligt:

- Der står skrevet i Bibelen (den hellige bog):

“Syndens løn er døden.”¹

Lønnen for min synd er døden. Jeg er en synder. Ja, over for mennesker er jeg ganske vist et dybt religiøst menneske. Jeg beder til Gud hver dag, jeg studerer hans bog, og jeg tjener ham. Men over for Gud er jeg en synder. Hvad mener du: Findes der nogen - undtagen Gud - som er fuldkommen? spurgte Hamdi.

- Nej, svarede Ahmed. Ingen - undtagen Gud.

- Så over for Gud er vi alle syndere, eller hvad? spurgte Hamdi.

- Ja, sådan er det, fastholdt Ahmed.

- Jeg er altså i samme situation som Abrahams søn, under dødens magt. Men hvad er så offeret for mine synder? Har Gud ikke sendt et offer som løsesum for mig? spurgte Hamdi.

Ahmed vidste ikke rigtig, hvad han skulle svare. Hamdi fortsatte:

- Johannes Døberen (*Yahya Abn Zakaria*) levede samtidig med Messias. Første gang han så Messias, sagde han:

“Se, dér er Guds lam, som bærer verdens synd.”²

Messias var ikke menneskers lam. Han kom fra Gud. Han var ovenfra. Guds Ånd (*Roh Allah*) kom over Jomfru Maria (*Mariam*). Hun blev gravid og fødte en søn. Han bærer, som du ved, navnene: Jesus, Marias søn, Guds ord (*Kallimat Allah*) og Guds Ånd (*Roh Allah*). Han var ren. Han kom fra Himlen som Guds lam. Mes-

sias beviste, at han var Guds lam ved at leve et rent og fuldkomment liv over for Gud. Han behøvede aldrig sige: "Jeg beder Gud den store om forladelse (*astaghfer Allah Al-Azim*)", eftersom han var Guds rene lam. Men, fordi han kom som Guds lam for at tage hele verdens synd bort, måtte han ofres. Det skete, da han af fri vilje gav sit liv i døden. Han opstod fra de døde. Han før levende til himmels. Og en dag skal han komme tilbage til verden.

Hamdi holdt en lille pause, så på Ahmed og sagde:

- Jeg er i samme situation som Abrahams søn, jeg er under døden. Men der findes et offer for mine synder gennem Messias, Guds rene lam. Gennem sit lam tilbyder Gud forladelse for alle vore synder og et evigt liv i paradiset (*djanna*). Messias bar alle menneskers synd, også dine, Ahmed!

Ahmed sad længe tavs og tænkte. Så sagde han:

- Hvis Messias tog hele verdens synd bort, så behøver jeg vel ikke dø ... Så har jeg altså allerede evigt liv nu?

- Ahmed, sagde Hamdi. Forestil dig, at det er din fødselsdag, og forestil dig, at Messias kommer og banker på din dør. Han har en gave med. Han siger til dig: "Ahmed, jeg vil give dig en gave. Den består af: alle dine synders forladelse, et evigt liv og et levende, personligt fællesskab med Gud allerede i dag. Men der

findes nogle vilkår. Du må vende om fra din synd, bekende din synd og tage imod tilgivelsen, som jeg har vundet til dig ved mit offer. Hvis du tager imod gaven, er den din, ellers ikke.”

Ahmed spekulerede. Han følte sig forvirret og vidste ikke rigtig, hvad han skulle sige.

- Du synes måske, det var et mærkeligt eksempel, sagde Hamdi. Men hver gang nogle af Herrens tjenere forklarer vejen til Gud gennem Messias, er det som om den levende og opstandne Jesus, Marias søn, virkelig banker på netop vores dør. Han siger selv i den hellige bog:

“Se, jeg står ved døren og banker på; hører nogen mig og åbner døren, vil jeg gå ind til ham og holde måltid med ham og han med mig.”³

Hamdi tilføjede:

- At jeg åbner min dør for Messias og byder ham ind i mit liv til at bryde mit brød og have fællesskab med mig, det er det samme som at tage imod Guds gave til mig og ethvert menneske.

- Ved du hvad, Hamdi. Det, du har fortalt mig om *Al-Masih* har rørt mig dybt. Jeg har brug for tid til at tænke over det, du har sagt. Men jeg vil gerne høre mere om Messias, når vi mødes næste gang.

- *Al salamo aleikom* (fred være med jer).

- *Aleikom al-salam* (med jer være fred).

Guds ord

Det, du fortalte om Jesus, Marias søn, sidste gang vi mødtes, gav mig en hel del at tænke på, begyndte Ahmed lidt famlende. Så fortsatte han: Jeg håber ikke, du har noget imod det, men jeg har en del spørgsmål, jeg gerne vil have svar på, inden vi går videre med vores samtaler om Messias.

- Værsgo, du er velkommen! svarede Hamdi, som havde på fornemmelsen, hvad der ville komme.

Ahmed begyndte forsigtigt:

- Du ved jo, at vi muslimer tror på de himmelske bøger: *Tawrah* (Mosebøgerne), *Zabor* (Salmerne), *Indjil* (Evangeliet) og Koranen. Men jeg har også lært, at alle bøger undtagen Koranen er blevet forfalskede af jøder og kristne, så man ikke længere kan stole på det, der står i dem. Den hellige bog (Bibelen), som du tror på, er altså forfalsket (*moharraf*) og en blanding af sandhed og løgn.

- Kan du give noget som helst historisk bevis for din påstand? spurgte Hamdi.

Ahmed tænkte efter, men opdagede til sin forbauselse, at han aldrig havde hørt andet end ubeviste påstande. Hamdi fortsatte:

- Kan du fortælle mig, hvornår denne såkaldte forfalskning foregik, eller hvordan det overhovedet var

muligt at gennemføre den?

- Nej, sagde Ahmed lettere rystet. Ingen har nogensinde talt med mig om svarene på de grundlæggende spørgsmål.

Efter en kort pause spurgte Hamdi:

- Tror du, det ville være muligt at forfalske Koranen?

- *Astaghfer Allah* (Jeg beder Gud om forladelse)! udbrød Ahmed. Det ville være fuldstændig umuligt. De troende ville aldrig acceptere, at nogen overhovedet pillede ved Koranen. Hamdi svarede:

- Hvorfor tror du, vi ser anderledes på Bibelen? Hvordan kan du overhovedet forestille dig, de sande troende ville tillade, at nogen ændrede i de hellige skrifter og præsenterede en forfalsket Bibel? Jeg tror på den Gud, som skabte himmel og jord. Den Gud, som ved alt, og som kan alt. Han, som har givet mennesker sit eget ord, han har også magten til at bevare sit eget ord.

Hamdi så stadig på Ahmed og spurgte:

- Ahmed, tror du, at alt, hvad der sker, er i overensstemmelse med Guds vilje?

- Ja, det tror jeg, svarede Ahmed. Hamdi fortsatte:

Tror du virkelig, at Gud først sender sit ord til verden og siden beslutter, at det skal forfalskes, eller formår Den Almægtige ikke at bevare sit eget ord?

- Jo, vist kan Gud bevare sit eget ord, bekræftede Ahmed.

- Ahmed, ved du, at Bibelen er en fantastisk bog? Den blev til over en tidsramme af ca. 1400 år. Den indeholder *Tawrah* (Mosebøgerne), *Zabor* (Salmerne) og *Indjil* (Evangeliet) og mange andre bøger, som blev skrevet af Guds apostle (*rosol*) og profeter (*anbia*). Bibelen er inddelt i to dele: Det Gamle Testamente, som dækker tiden før Messias' fødsel, og Det Nye Testamente, som begynder med Messias' indgang i verden. Bibelen blev skrevet ned på tre forskellige sprog.

- Hvilke sprog var det? spurgte Ahmed.

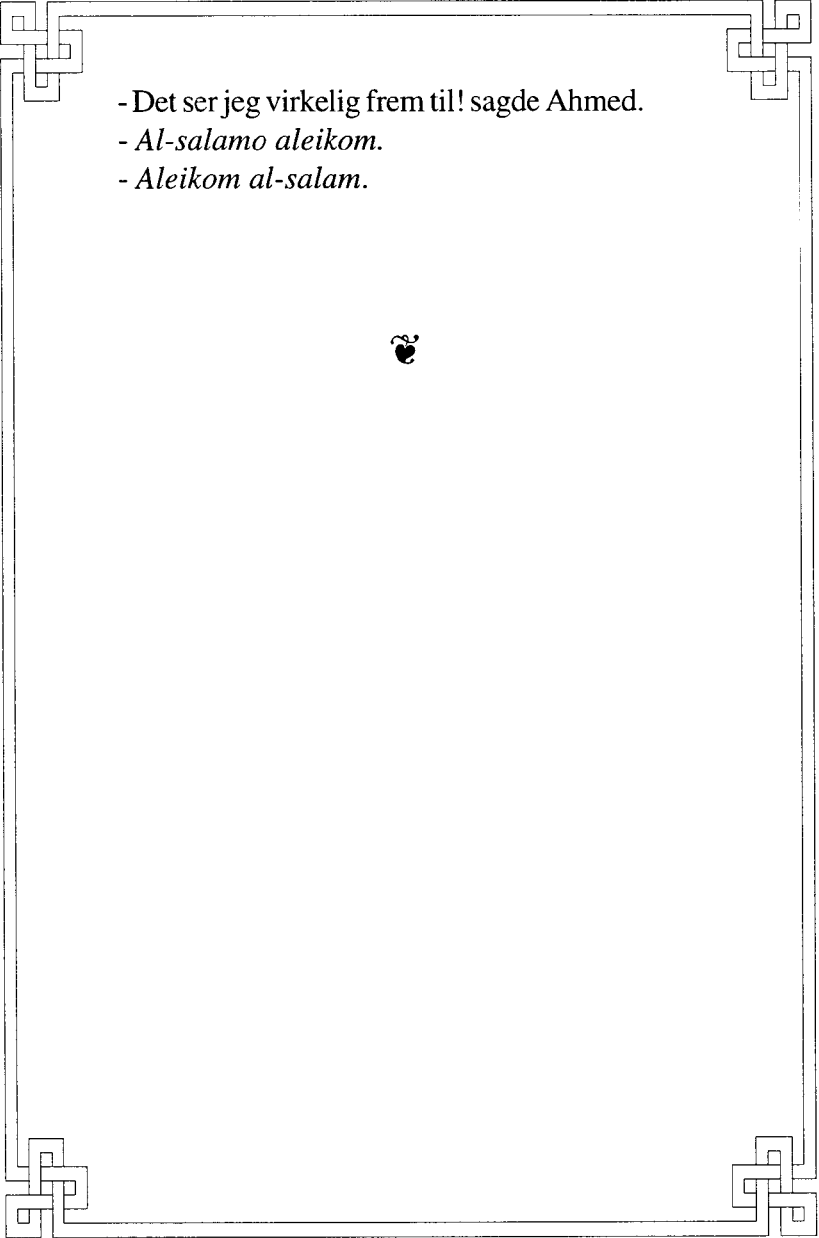
- Den blev skrevet på hebraisk, aramæisk og græsk, svarede Hamdi. Gud brugte mange forskellige slags mennesker, da han gav sit ord til os. Nogle var konger eller statsmænd, andre var hyrder eller fiskere. Bibelen er et under fra Gud, for på trods af den lange tidsramme og de mange forskellige mennesker, der skrev den, så hænger hele bogen sammen som en enhed. Der findes et fælles tema gennem hele Bibelen, og det tema, Ahmed, det er Messias (*Al-Masih*).

- Er det sandt, at Gud har talt om Messias i 1400 år? spurgte Ahmed forbløffet.

- Ahmed, sagde Hamdi med et smil. Gud har talt om Messias gennem historien helt indtil i dag!

- Det kan da ikke være muligt? sagde Ahmed tvivlende.

- Jo, det kan det godt. For Gud er alting muligt, svarede Hamdi. Men det må vi snakke om næste gang, vi mødes.

-
- Det ser jeg virkelig frem til! sagde Ahmed.
 - *Al-salamo aleikom.*
 - *Aleikom al-salam.*

Guds offer

Nu er jeg virkelig nysgerrig efter at høre, hvordan Messias kan være temaet i hele Bibelen, sagde Ahmed.

- Kan du huske, da vi talte om Messias som Guds lam, der bar vor synd? spurgte Hamdi.

- Selvfølgelig, hvordan skulle jeg kunne glemme det? svarede Ahmed.

- Gud har undervist om ofre gennem hele historien frem til Jesus, Marias søn, fortsatte Hamdi.

- Hvordan det? spurgte Ahmed.

- Hvor mange mennesker fandtes der på jorden, da Kain (*Qabil*) og Abel (*Habil*) levede? spurgte Hamdi. Ahmed tænkte efter og svarede lidt tøvende:

- Fire! Det var Adam, Eva (*Hawa*), Kain og Abel.

- Der fandtes kun fire mennesker, sagde Hamdi. Og alligevel forstod de, at de måtte tilbede Gud gennem et offer. Hvordan kunne de vide det? spurgte Hamdi og svarede selv: Jo, fordi Gud er hellig og ren; men mennesket er en synder og behøver et offer som løsesum for sine synder. Noa (*Sayedna Noh*) tilbad Gud gennem ofre. Abraham (*Sayedna Ibrahim*) tilbad Gud gennem ofre. Moses (*Sayedna Mosa*), David (*Sayedna Dawod*) og alle apostle og profeter har tilbedt Gud gennem et offer.

Hamdi tilføjede:

- Jeg tilbeder Gud på samme måde som apostlene og profeterne.

- Nu spørger du i hvert fald! sagde Ahmed. Du går jo ikke ned til markedet og køber et får, som du siden ofrer til Gud, sagde Ahmed og smilede over hele ansigtet.

- Jeg tilbeder Gud gennem Messias, Guds lam, som bar min synd, da han blev ofret, svarede Hamdi. Der står i den hellige bog (Bibelen):

“Der er én Gud og én formidler mellem Gud og mennesker, mennesket Jesus Kristus, som gav sig selv som løsesum for alle”¹

Der findes kun én Gud, og der findes kun én mægler mellem Gud og os mennesker, Messias, som ofrede sig selv som løsesum (*fida*) for alle, også for dig, Ahmed. Gennem hele historien helt indtil i dag har mennesker tilbedt den levende Gud gennem et ofre.

- Jeg tror, jeg begynder at forstå, hvad du mener; men du bliver nødt til at forklare lidt nærmere, så jeg kan forstå hele billedet, sagde Ahmed tankefuld.

Hamdi tænkte sig om et øjeblik, så sagde han:

- Gud åbenbarede betydningen af ofrene gennem historien, især gennem Moses i Tawrah (Mosebøgerne). Lovens (*al-sharia*) samlede undervisning af ofrenes betydning som løsesum for synden ser vi i skriftordet:

“Ja, efter loven bliver næsten alt rensset med blod, og der finder ingen tilgivelse sted, uden at der udgydes blod”²

- Men hvordan kan al denne undervisning om ofrene forbindes med Jesus, Marias søn, spurgte Ahmed.

- Det går sådan her til, sagde Hamdi. Parallelt med undervisningen om ofrenes betydning, fremsagde profeterne mange profetier om Messias. Blandt disse profetier findes der forudsigelser om, at når Messias kom til verden, skulle han ofres som løsesum for vor synd. Hamdi tog en bibel frem, åbnede den og viste den frem for Ahmed og sagde:

- Se selv her, hvor nøjagtig en beskrivelse vi har af Messias' offer. Det er profeten Esajas, der nedskrev det ca. 700 år, før Messias kom...

**“Men det var vore sygdomme, han tog,
det var vore lidelser, han bar;
og vi regnede ham for en, der var ramt,
slået og plaget af Gud.
Men han blev gennemboret for vore
overtrædelser
og knust for vore synder.
Han blev straffet, for at vi kunne få fred,
ved hans sår blev vi alle helbredt.
Vi flakkede alle om som får,
vi vendte os hver sin vej;**

**men Herren lod al vor skyld ramme ham.
Han blev plaget og mishandlet,
men han åbnede ikke sin mund;
som et lam, der føres til slagtning,
som et får, der er stumt, mens det klippes,
åbnede han ikke sin mund.”³**

Ahmed, der var dybt rørt af de profetiske ord, udbrød forbløffet:

- Mener du, at dette blev skrevet mange hundrede år, før Jesus, Marias søn, blev født?

- Ja vist, svarede Hamdi. Ifølge profeterne skulle Messias komme fra profeten Davids (*Nabi Dawod*) slægt. David, som levede ca. 1000 år før Messias, giver en næsten præcis beskrivelse af sin kommende søns, Messias', korsfæstelse. Korsfæstelse var en meget langsom og pinefuld henrettelsesmetode. Efter kort tid gik den korsfæstedes knogler af led, og desuden led han af svær tørst. Profeten David skriver:

**“Jeg er som vand, der hældes ud,
alle mine knogler falder fra hinanden,
mit hjerte er som voks,
det smelter i livet på mig.
Min gane er tør som et potteskår,
min tunge klæber til gummerne,
du lægger mig i dødens støv.
Hunde omgiver mig,**

**en flok af forbrydere står omkring mig;
de har gennemboret mine hænder og fødder,
jeg kan tælle alle mine knogler.
De ser på mig med skadefryd,
de deler mine klæder mellem sig,
de kaster lod om min klædning.”⁴**

Dette skriver David til trods for, at man på hans tid slet ikke anvendte korsfæstelse som henrettelsesmetode. Den opfandt man langt senere, og romerne brugte den på Messias' tid.

- Du mener åbenbart, at alle disse forudsigelser er gået i opfyldelse i Jesus, Marias' søn? spurgte Ahmed.

- Ja, ikke bare disse, men masser af andre profetier er gået bogstaveligt i opfyldelse med Messias, svarede Hamdi. Messias bekræftede selv på mange forskellige måder, at han kom for at give sit liv som løsesum (*fida*). Han sagde om sig selv:

“For end ikke Menneskesønnen er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange.”⁵

Forstår du nu, Ahmed, hvordan Guds undervisning om ofre for menneskers synd går tværs gennem hele Bibelen, og hvordan alt er gået i opfyldelse gennem Messias?

- Hamdi, sagde Ahmed. Jeg har aldrig hørt om dette

før. Det var utrolig interessant. Jeg har brug for mere tid til at tænke. Men bare vent! jeg kommer snart tilbage med flere spørgsmål!

- Værsgo! sagde Hamdi. Du får Bibelen som en gave fra mig. Prøv at begynde med Det Nye Testamente. Så kan du læse om Messias' liv, om hans fantastiske undere og lære.

- Tusind tak, sagde Ahmed. Jeg har tit hørt om "bogens folk" (*ahl al-kitab*), men jeg har aldrig før selv læst i bogen. Jeg ser virkelig frem til at læse om Jesus, Marias søns undervisning og undere.

- *Al salamo aleikom.*

- *Aleikom al-salam.*

Synden

Hamdi, begyndte Ahmed lidt famlende. Lige siden vi mødtes sidste gang, har jeg gået og tænkt på *Al-Masih*, som gav sit liv som løsesum for alle menneskers synd. Men der er én ting, jeg ikke kan forstå. Hvor kommer synden (*alkhatiya*) fra, og hvordan kan det være, at alle mennesker har problemer med synden? Kan du forklare det? spurgte Ahmed alvorligt.

- Ja, det tror jeg nok, jeg kan, svarede Hamdi eftertænksomt. Men vi må begynde fra begyndelsen for at forstå, hvor synden kommer fra. I *Tawrah* (Mosebøgerne) læser vi, at efter at Gud havde skabt verden og menneskene, satte han dem i paradiset (*djanna*). Dér i paradiset var mennesket helt rent og levede i fuldkomment fællesskab med Gud. Men som du ved, skete der noget, der ødelagde livet i paradiset. Ahmed, hvad var det egentlig, der skete?

- Satan kom og ødelagde alt, svarede Ahmed.

- Lige præcis, sagde Hamdi. Gud forbød mennesket at spise af frugten på kundskabets træ til godt og ondt, da han sagde til Adam:

“Du må spise af alle træerne i haven. Men træet til kundskab om godt og ondt må du ikke spise af, for den dag, du spiser af det, skal du dø.”¹

Men Satan kom som en slange og fristede Adam og Eva. De var ulydige mod Gud og spiste af frugten. Følgerne blev frygtelige for mennesket, for synden kom ind i menneskers liv, så alle mennesker blev syndere.

- Blev alle mennesker virkelig syndere? spurgte Ahmed tvivlende. Det har jeg svært ved at acceptere. I hvilken forstand skulle de så være blevet syndere?

- Mennesket blev præcis som frugten, det spiste, sagde Hamdi. Det blev en underlig blanding af godt og ondt. Et menneske kan ind imellem gøre de allerædlest og fineste gerninger og i næste øjeblik gøre de mest svigefulde handlinger, hvor det måske endda snyder og bedrager sin næste. Mennesket kan det ene øjeblik være meget kærligt og hensynsfuldt og i næste øjeblik være fyldt af misundelse, egoisme, begær eller andre egenskaber, der er beslægtede med synd.

- Som du sagde, Ahmed, så kæmper alle mennesker med disse problemer. Alle religioner behandler også dette problem. Alle lande laver love for at prøve at kontrollere syndens mange forskellige skikkelser. Det værste er, at mennesket ikke bliver en synder, fordi det synder, men snarere, at det synder, fordi det er en synder. Man kan næsten sige, det er, som om der findes en lille fabrik inde i mennesket, der producerer synd og ondskab - eller hvad mener du? sagde Hamdi og så udforskende på Ahmed.

- Jeg må desværre indrømme, at din beskrivelse af

mennesket passer meget godt med virkeligheden, sådan som jeg ser den. Mennesket er virkelig en underlig blanding af godt og ondt, svarede Ahmed. Men hvor kommer Satan ind i billedet?

- Jo, gennem synden fik Satan magt i menneskers liv og samfund, svarede Hamdi. Han, der engang fristede Adam og Eva, arbejder videre på samme måde i dag. Han frister stadig mennesker, for at vi skal fortsætte med at leve i synd. Gennem synden får Satan magt i menneskers liv, fordi det netop er synden, der skiller os fra Gud. Det er på grund af synden, at verden ser ud, som den gør i dag.

Gud skabte alting godt, men mennesket har ført meget ondskab ind i verden. Tænk f.eks. på krige mellem lande og folk, undertrykkelse af mennesker, men også ødelagte relationer mellem mennesker og anden elendighed, der ødelægger menneskers liv.

- Så du mener, at Gud egentlig ikke skabte os sådan her, men at hele verden ser ud, som den gør, på grund af Adams synd? spurgte Ahmed.

- Ja, netop, svarede Hamdi. Synden kom ind i menneskers liv gennem Adam, som der står skrevet:

“Synden kom ind i verden ved ét menneske, og ved synden døden, og sådan kom døden til alle mennesker, fordi alle syndede.”²

Den allerværste følge var døden, både den fysiske og

den åndelige død.

- Den fysiske og den åndelige død, gentog Ahmed og så undrende på Hamdi. Hvad er den åndelige død for noget?

- Jo, Gud sagde jo til mennesket, at hvis det spiste af frugten, så ville det dø, begyndte Hamdi. Og da Gud er retfærdig og altid står ved sit ord, kom døden virkelig over mennesket, så alle mennesker dør. Men mennesket døde også på en åndelig måde, da det syndede.

- Hvordan det? spurgte Ahmed.

- Jo, som følge af synden blev mennesket drevet ud af paradiset, svarede Hamdi. Det blev drevet væk fra det sted, hvor det levede i et rent, fuldkomment fællesskab med Gud. Det måtte leve uden for paradiset. Mennesket døde på en åndelig måde, da det blev skilt fra den levende og hellige Gud på grund af sin synd. Det er altså synden og ondskaben, der skiller mennesker fra Gud. Det er synden, der gør, at vi mennesker ikke automatisk lever i et tæt fællesskab med Gud. Fordi Gud er ren og hellig, kan han ikke have fællesskab med synden. Det er grunden til, at vi mennesker har brug for en frelser (*monadji*), som kan redde os fra følgerne af alle vore synder.

Ahmed, tror du, at alle dine synder er skrevet ned?

Ahmed så lidt urolig ud, så sagde han:

- Jeg ved, at de er skrevet ned af de to engle, som følger hvert menneske.

- Gud ved alt om os, sagde Hamdi. Enhver god gerning og enhver ond gerning, ethvert ord, enhver tanke, enhver hensigt (*neya*). Alt er skrevet ned hos Gud. Ved du, til hvilken side vægten vil slå ud på dommens dag (*yom al-hisab*)?

- Nej, det ved kun Gud, sagde Ahmed stille.

- Gud elsker dig, Ahmed. Husk at Guds lam, Jesus, Marias søn, har båret al vor synd. Der findes tilgivelse for alt, sagde Hamdi roligt.

Ahmed tænkte sig om et øjeblik. Så sagde han:

- Hvorfor hørte Adam og Eva ikke om Messias, hvis han er så vigtig?

- Ville du tro mig, hvis jeg sagde, at de hørte om Messias? spurgte Hamdi.

- Adam og Eva kan vel umuligt have hørt om Messias, sagde Ahmed.

- Gud elsker mennesket, og han vil have fællesskab med det, begyndte Hamdi, derfor fortalte han om Messias allerede fra begyndelsen. Midt i det tragiske, der skete med Adam og Eva, kom der et løfte til dem om en befrier, som en dag skulle komme og knuse Satans magt over mennesker. Gud talte til Satan, mens Adam og Eva hørte på:

“Jeg sætter fjendskab mellem dig og kvinden, mellem dit afkom og hendes: Hendes afkom skal knuse dit hoved, og du skal bide hendes afkom i hælen.”³

Gennem hele Bibelen opkaldtes sønnerne efter deres fædre. Abrahams søn, Jakobs søn osv. Men her står der om kvindens sæd, ikke mandens. Der skal komme en, som ikke har en far, men er kvindens søn. Denne søn skal knuse Satans magt over mennesker, mens Satan som en slange skal forsøge at dræbe kvindens søn ved at bide ham i hælen. Det er præcis, hvad der skete, da Jesus, Marias søn, ofrede sit liv som løsesum for menneskers synd.

- Helt fantastisk, udbrød Ahmed. Tænk, at Gud begyndte at tale om Messias allerede til de første mennesker på jorden! Det ser virkelig ud til, at hovedtemaet i Bibelen faktisk er Messias, som du sagde. Du har givet mig en hel del at tænke over til næste gang, Hamdi.

- *Al-salamo aleikom.*

- *Aleikom al-salam.*

Abrahams søn

Jeg er meget nysgerrig, sagde Hamdi. Jeg vil gerne vide, hvad du synes om *Al-Indjil* (Evangeliet)?

- Det er sandelig en vidunderlig bog, svarede Ahmed oprigtigt. Jeg har aldrig læst noget lignende. Det er utrolig interessant i detaljer at læse om Messias' fantastiske undere. Også Messias' undervisning, da han talte oppe på bjerget (bjergprædikenen), er helt fantastisk. Der findes en klarhed og en dybde i hans undervisning. Han vender næsten op og ned på alle begreber, når han siger, at vi skal elske vore fjender og bede for dem, som forfølger os.

Hans undervisning om bøn er for øvrigt helt forskellig fra alt, hvad jeg tidligere har hørt. Jeg føler mig ret fortunlet. Men samtidig må jeg sige, at jeg fik næsten lige så mange spørgsmål som svar.

- Det lyder interessant, sagde Hamdi leende. Lad os begynde med det første spørgsmål, du stødte på.

- Som du vil, sagde Ahmed. Hvorfor begynder evangeliet med en slægtstavle fra Abraham via David til Messias?

Efter at have tænkt sig lidt om, begyndte Hamdi:

- Kan du huske, hvad vi tidligere talte om, nemlig at hele Bibelen hænger sammen som en enhed, og at der findes et tema, der går gennem hele bogen?

- Ja, det kan jeg godt huske, svarede Ahmed.
- Kan du også huske, hvad temaet var? spurgte Hamdi.

- *Al-Masih*, svarede Ahmed.
- Svaret på dit spørgsmål hænger sammen med dette tema, sagde Hamdi. Ifølge profetierne skulle Messias nemlig være Davids søn og Abrahams søn.

Ahmed tænkte et øjeblik på det, Hamdi havde sagt, så sagde han:

- Det dér lyder interessant. Kan du forklare de forskellige profetier lidt nærmere?

Efter en ret lang pause begyndte Hamdi:

- En dag for ca. fire tusinde år siden talte Gud til Abraham, som kaldes Guds ven (*Khalil Allah*). Gud gav et løfte til Abraham, mens han stadig kaldtes Abram. Det, som Gud sagde til Abraham, ville få afgørende betydning for hele menneskeheden. I *Tawrah* (Mosebøgerne) læser vi:

“Herren sagde til Abram: ‘Forlad dit land og din slægt og din fars hus, og drag til det land, jeg vil vise dig. Jeg vil gøre dig til et stort folk og velsigne dig. Jeg vil gøre dit navn stort, og du skal være en velsignelse. Jeg vil velsigne dem, der velsigner dig, og den, der forbander dig, vil jeg forbande. I dig skal alle jordens slægter velsignes.’”¹

Gud udvalgte altså en mand, som var barnløs trods

mange års ægteskab. Gud lovede ham et land. Gud ville gøre ham til et stort folk. Hans navn skulle blive stort og kendt. Alt dette opfyldte Gud i detaljer. Men det mærkeligste af alle løfter til Abraham var det sidste, at Gud Herren ville velsigne alle slægter på jorden gennem Abraham. I dette løfte ligger løftet om Messias. Så Messias skal være Abrahams søn og gennem ham skal Gud velsigne hele verden.

- Men hvordan ved du, at løftet sigter på Messias og ikke en anden? spurgte Ahmed lidt skeptisk.

- Man kan sige, at det bliver klart skridt for skridt, når man læser videre i *Tawrah*, svarede Hamdi. Abraham fik med tiden to sønner. Isak (*Ishaq*) med sin kone Sara og Ismael (*Ismail*) med Saras tjenerinde Hagar (*Hadjar*). Selv om Gud velsignede Ismael, gjorde han det klart for Abraham allerede før Isak blev født, at løftet om Messias skulle gå gennem Isak, da han sagde:

“... din kone Sara skal føde dig en søn, og du skal give ham navnet Isak. Med ham vil jeg oprette min pagt som en evig pagt for hans efterkommere. Men med hensyn til Ismael bønholder jeg dig. Jeg vil velsigne ham og gøre ham uhyre frugtbar og talrig. Tolv høvdinge skal han blive far til, og jeg vil gøre ham til et stort folk. Men min pagt opretter jeg med Isak ...”²

- Ja, Ismael, som Gud velsignede, blev jo stamfader for os arabere, sagde Ahmed. Men også vi muslimer ved, at Gud sendte mange af sine apostle og profeter via Isaks slægtled. Hamdi fortsatte:

- Isak fik to sønner, Esau og Jakob (*Yaqob*). Gud viste, at løftet om Messias skulle gå videre via Jakob, da han i en drøm åbenbarer sig for ham og siger:

“Jeg er Herren, din fader Abrahams Gud og Isaks Gud. Den jord, du ligger på, vil jeg give dig og dine efterkommere. Dine efterkommere skal blive som jordens støv, og du skal brede dig mod vest og øst, mod nord og syd. I dig og i dit afkom skal alle jordens slægter velsignes.” ³

- Det er mærkeligt, at når Gud talte med Jakob, så gentog han mange dele af det oprindelige løfte til Abraham, sagde Ahmed.

- Det er, fordi det egentlig handler om det samme løfte, der føres videre fra generation til generation, sagde Hamdi. Men Ahmed, du ser jo, at det er gennem en søn af Jakob, Gud vil velsigne alle slægter på jorden.

- Ja, jeg begynder at ane, at Messias igen viser sig at være hovedtemaet i Bibelen, svarede Ahmed.

- Ja, sådan er det! sagde Hamdi. Blandt Israels børn (*bani Israel*) findes der senere mange forskellige slægter. Spørgsmålet er, om Gud selv åbenbarede, fra hvilken slægt Messias skulle komme. Gud udvælger David

(*Sayedna Dawod*) og indgår en pagt med ham. I mange profetier viser Gud, at Messias netop skal komme fra profeten Davids slægt. Profeten Esajas, der levede mere end to hundrede år efter David, sammenligner i en profeti Isajs slægt med et fældet træ. Davids egen far hed Isaj. Fra den slægt skal der komme en, som Guds ånd skal hvile over. Han skal skaffe retfærdighed til de ydmyge på jorden. Han skal skabe et rige, som ligner selve paradiset, og alle i det rige skal kende Herren. Esajas skriver:

“Men der skyder en kvist fra Isajs stub, et skud gror frem fra hans rod. Over ham hviler Herrens ånd ... han dømmes de svage med retfærdighed, fælder retfærdig dom over landets hjælpeløse ... På den dag skal Isajs rodskud stå som et banner for folkeslagene; til ham skal folkene søge, og hans bolig skal være herlighed.” 4

- Nu må jeg se, om jeg har forstået det rigtigt, sagde Ahmed. Gud har altså åbenbaret, at Messias skal være Abrahams søn, Isaks søn, Jakobs søn og Davids søn.

- Netop, svarede Hamdi med et bredt smil. Og når vi læser i evangeliet, ser vi, at Messias er født i overensstemmelse med profetierne. Det er derfor, evangeliet begynder med en slægtstavle, der viser, at Messias netop er Abrahams og Davids søn.

- Igen har det vist sig, at hovedtemaet i Bibelen vir-

kelig er Jesus, Marias søn! sagde Ahmed. Men, Hamdi, jeg har altså nogle spørgsmål på lager, der er endnu sværere end dem, vi har snakket om i dag. De må bare vente til næste gang!

- *Al-salamo aleikom.*

- *Aleikom Al-salam.*

Gud er én

Hvad ser du her, begyndte Ahmed, mens han holdt tre fingre op i luften.

- Jeg ser tre fingre på en hånd, svarede Hamdi med et smil. Han forstod godt, hvad Ahmed ville ind på i dag.

- Hamdi, fortsatte Ahmed. Tror du, at Gud er én eller tre?

- Du kan måske ikke rigtig forstå, hvad jeg tror, svarede Hamdi. Men du må forstå, at jeg tror på den eneste Gud. Den Gud, som har skabt himmel og jord, som kan alt, som ved alt, og som findes overalt.

Du ved, at min tro kommer fra Bibelen, og Guds ord lærer, at Gud er én. Denne sandhed er skrevet ned mange steder i hele Bibelen.

- Men Gud kan ikke være tre og samtidig én, indvendte Ahmed ihærdigt. Han holdt igen sine tre fingre op og sagde: $1 + 1 + 1 = 3$ og ikke 1.

- Hvor mange Ahmed'er er du, spurgte Hamdi. Er du en eller to?

- Jeg er helt klart én! svarede Ahmed.

- Gud har skabt dig med en krop og en sjæl, sagde Hamdi. Er din krop Ahmed? spurgte Hamdi roligt.

- Selvfølgelig, sagde Ahmed.

- Men hvad med din sjæl, er den Ahmed? spurgte Hamdi.

- Ja, hvad ellers? svarede Ahmed. Han forstod godt, hvor Hamdi ville hen. Hamdi fortsatte:

- Hvorfor skulle det være umuligt for Gud at være tre i én, når han har skabt os som to i én? Hamdi fortsatte efter en lille pause:

- Lad os antage, at Gud er en kompleks enhed, som åbenbarer sig i tre personer. Hvor meget er 1 x 1 x 1, Ahmed?

- Én, svarede Ahmed stille. Men Jesus, Marias søn, er kun menneske og ikke Guds søn, fremholdt Ahmed og så intensivt på Hamdi. Tror du, at Messias er Guds søn, Hamdi?

- Hvad tror du, at jeg tror? spurgte Hamdi.

-Jeg ved det ikke helt sikkert, sagde Ahmed. Men jeg går ud fra, du tror, at Gud havde et forhold til jomfru Maria, og de fik en søn sammen.

- *Astaghfer Allah!* (Jeg beder Gud om forladelse), udbrød Hamdi. Det er overhovedet ikke på den måde, jeg tror! Og jeg har ikke mødt nogen, som følger Messias, der tror sådan.

Ahmed blev forbavset og spurgte:

- Jamen, hvad tror du så?

- Jeg tror, at Gud er evig, at han fandtes i evigheden før noget blev skabt, begyndte Hamdi. Når evangeliet skal forklare, hvem Messias er, så begynder det ikke

med hans fødsel her på jorden; men evangeliet begynder i evigheden, før Gud skabte verden. Der står i evangeliet:

“I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv ...”¹

Gud skabte verden ved sit ord eller hvad?

- Ja, det stemmer. Gud sagde: ”Bliv! Og det blev” (*Kon fa Yakon*), medgav Ahmed.

- Gud skabte altså verden ved sit ord, fortsatte Hamdi. Dette ord, som udgik fra Gud, var altså en del af Gud og fyldt af Guds skaberkraft og alle hans egenskaber. I Guds ord var der liv, og hvor Ordet gik frem, blev der skabt liv i alle dets forskellige former.

- Ja, det passer; men hvad indebærer egentlig udtrykket: ”og Ordet var Gud”? spurgte Ahmed.

- Hvis jeg vidner i en ret, kan man ikke skille mig fra mine ord, sagde Hamdi. Mine ord skal repræsentere mig og være en del af mig.

Når du og jeg sidder her og taler med hinanden, er vores ord en del af os selv, så vi repræsenteres af vore ord. Da Gud skabte universet, var ordet, han talte, ét med ham selv. Man kan ikke skille Gud fra hans ord. Dette evige Guds Ord, som er ét med ham og indeholder alle hans egenskaber, åbenbarede sig i Jesus, Ma-

rias søn, som der står skrevet:

“Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed.”²

Alt, hvad Gud har sagt om sig selv, alle hans egenskaber, blev åbenbaret i Messias:

Gud er hellig. Når man ser, hvordan Messias var, ser man i ham Guds hellighed.

Gud er kærlighed. Når man ser, hvordan Messias elskede mennesker, ser man Guds kærlighed i ham.

Gud kan gøre alt. Når mennesker ser, hvordan Messias gik på vandet, talte til stormen, så det blev vindstille, skabte brød, helbredte blinde, opvækkede døde, da ser de Guds kraft og herlighed åbenbaret i ham.

- Men hvordan kan Gud, som findes overalt, være begrænset til et menneske? spurgte Ahmed stædigt. Glemte han universet, da han var i Messias?

- Ahmed, sagde Hamdi. Forestil dig, at vi var ude på et uendeligt hav, og vi sænkede et glas ned i havet og fyldte det med vand. Hvis vi analyserede vandet, ville vi opdage, at vandet i glasset havde præcis de samme egenskaber som vandet i havet. Det er på samme måde med Messias. Den evige almægtige Gud findes overalt. Samtidig åbenbarer han sig i Messias med de samme egenskaber og kraft. Men Gud er ikke begrænset, fordi han åbenbarer sig i Messias. Han er stadig uendelig.

- Men Gud kan ikke åbenbare sig i et menneske, sagde Ahmed.

- Hvordan kan vi begrænse Gud? spurgte Hamdi. Hvordan kan vi sige om Den Almægtige, at han ikke kan? Kan han ikke gøre alt?

- Jo, selvfølgelig kan han gøre alt, svarede Ahmed. Men jeg kan ikke tro, at han åbenbarede sig i et menneske.

- Det er godt, vi er enige om, at dette kan være vanskeligt for os, men ikke for Gud, for Gud kan gøre alt, hvad han selv vil, sagde Hamdi. Hvis du ikke allerede vidste det, hvad ville du så sige, hvis du hørte, at Gud åbenbarede sig i en brændende busk og talte ud fra busken til Moses?

Ahmed tyggede lidt på den, så smilede han for sig selv, da han forstod, at det ikke kunne være sværere for Gud at åbenbare sig i et menneske end i en busk.

Hamdi fortsatte:

- Ahmed, tænk på, hvem er egentlig han, som kaldes "Guds Ord" og "Guds Ånd" (*Kallimat Allah wa Roh Allah*). Selv Guds Ånd er jo ét med Gud selv. Vi ved, at Guds Ånd kom over jomfru Maria. Hun blev gravid og hun fødte Messias, som englen Gabriel sagde til hende:

"Helligånden skal komme over dig, og den Højstes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, kaldes helligt, Guds søn."³

Spørgsmålet er: Hvem er han, som kom til verden på denne måde?

Ahmed, forestil dig, at du var læge på Messias' tid, og du fik til opgave at skrive hans fødselsattest. Hvad ville du skrive? Hvad hedder han?

- Jeg ville vel skrive Jesus, Marias søn, sagde Ahmed.

- Og moderens navn? spurgte Hamdi.

- Ja, det bliver vel jomfru Maria, sagde Ahmed.

Og så kommer vi til faderens navn, sagde Hamdi smilende.

- Han havde ingen far, svarede Ahmed med et endnu bredere smil.

- Ja, det er jo klart, at vi kan efterlade den linie tom, fordi han ikke havde nogen jordisk far, sagde Hamdi - eller vi kunne jo spørge os selv: Hvor kommer han fra? Hvilken oprindelse har han, som kaldes Guds Ord og Guds Ånd? Hvem er egentlig han, som kom ned fra Himlen? Selv sagde han:

“Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden ... Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.”⁴

“Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himlen; den, der spiser af det brød, skal leve til evig tid. Og det brød, jeg vil give, er mit kød, som

gives til liv for verden.”⁵

Ahmed, han kom for at give sit kød som et offer for alle mennesker. Den, der spiser af almindeligt brød, får fysisk liv. Den, der tager imod Guds brød, som kom ned fra Himlen, får åndeligt liv, evigt liv. Den, som tror på Messias og tager imod ham, får et liv, som tilfredsstiller menneskets inderste hunger og tørst efter Gud. Det har jeg selv oplevet. Messias er en gave fra Gud til dig, Ahmed.

- Jeg er ikke klar til det endnu, sagde Ahmed stille. Mange tanker farer rundt i hovedet på mig lige nu.

Jeg indser, at jeg helt havde misforstået, hvordan du tror på Gud. Jeg begynder langsomt at forstå, hvordan du tror på den eneste Gud, og at han har åbenbaret sig i Messias. Du ved, at jeg af hjertet elsker Messias. Men der er stadig en del spørgsmål, jeg går rundt med. Kan vi ikke tage dem næste gang, Hamdi?

- Jo, det ser jeg virkelig frem til, svarede Hamdi.

- *Al-salamo aleikom.*

- *Aleikom al-salam.*

Gud og menneske

Jeg har tænkt næsten dag og nat på det, vi talte om sidste gang, sagde Ahmed. Først siger du, at Jesus, Marias søn, er menneske. Så siger du, at Gud åbenbarede sig i ham.

- Hvem er han egentlig? Er det ikke sådan, at I har gjort Messias til Guds søn, selv om han kun er Marias søn?

- Ved du hvad, Ahmed, begyndte Hamdi. Svaret på det spørgsmål er nøglen til det evige liv med Gud, både her og i evigheden. Det ville være "*shirk*" (at sidestille nogen med Gud), hvis vi gjorde et menneske til Gud. Men Bibelen taler om Gud, som åbenbarer sig i et menneske, ikke modsat.

At Messias blev født som menneske, er vi alle enige om. I overensstemmelse med profetierne er han Abrahams søn, Davids søn og Marias søn. Men i profetierne, som blev udtalt længe før Messias' fødsel, siger Gud selv, at han ville komme til os i Messias.

- Mener du, at apostlene og profeterne allerede før Messias talte om, at Gud selv ville åbenbare sig i ham? spurgte Ahmed forbavset.

- Hovedtemaet i Bibelen er Messias. Derfor burde det ikke overraske os, at Gud allerede hos profeterne har givet os sandheden om Messias.

- Vis mig det, bad Ahmed. Jeg er meget interesseret.

Hamdi tænkte sig om et øjeblik, så sagde han:

- Da Gud, ca. 700 år før Kristus åbenbarede for profeten Mika, at Messias skulle fødes i byen Betlehem, afslørede han også, at den, der skulle fødes, fandtes længe før, han blev født:

“Du, Betlehem, Efrata, du er lille blandt Judas slægter. Fra dig skal der udgå én, som skal være hersker i Israel; hans udspring er i fortiden, i ældgamle dage.”¹

Messias blev jo født i byen Betlehem, som der står skrevet i evangeliet:

“Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte.”²

Spørgsmålet er: Hvem er han, som fandtes længe før, han blev født til verden. Selv sagde han, da han talte til de oprørte jøder i Jerusalem (*Al-Qods*):

“Abraham, jeres fader, jublede over at skulle se

min dag, og han fik den at se og glædede sig. Da sagde jøderne til ham: 'Du er endnu ikke halvtreds år, og du har set Abraham?' Jesus sagde til dem: 'Sandelig, sandelig siger jeg jer: Jeg er, før Abraham blev født.'"³

Vi ved, at Abraham levede næsten 2000 år før Kristus.

- Så Messias gjorde altså selv krav på, at han fandtes, før han blev født, sagde Ahmed. Men hvor står det skrevet hos profeterne, at Gud vil åbenbare sig i Messias?

- Det står der mange steder, sagde Hamdi. Profeten Esajas taler om en, der skal komme fra det lille område, hvor Jesus, Marias søn, voksede op. Han skal skabe et evigt rige, som kendetegnes af Guds fred. Selv skal han, som også er Davids søn, regere over dette rige i evighed. Profeten beskriver, hvem Messias er gennem de forskellige navne, han får:

"For et barn er født os, en søn er givet os, og herredømmet skal ligge på hans skuldre. Man skal kalde ham Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste. Stort er herredømmet, freden uden ophør over Davids trone og over hans rige, så han kan grundfæste det og understøtte det med ret og retfærdighed fra nu af og til evig tid."⁴

Vi ved, at de navne, Gud giver én, beskriver, hvem den person er. Så, Ahmed, hvem er han, som får navnene: Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste?

- Jeg begynder at ane konturerne i det billede af Messias, som er nedskrevet hos profeterne, før han blev født, sagde Ahmed. Men står der virkelig, at Gud skal komme til den verden, han selv skabte?

- *Yahya Abn Zakaria* (Johannes Døberen) levede samtidig med Messias, sagde Hamdi. Han var udsendt af Gud for at bane vej for Messias, for at mennesker skulle omvende sig og komme til tro på ham. Når man spurgte Johannes, hvem han selv var og hvorfor Gud havde sendt ham, svarede han med at citere profeten Esajas, kapitel 40, hvor det står skrevet:

“Der er en, der råber: Ban Herrens vej i ørkenen, jævn en vej for vor Gud i det øde land. Hver dal skal hæves, hvert bjerg og hver høj skal sænkes, klippeland skal blive til slette og bakkeland til dal; Herrens herlighed skal åbenbares, og alle mennesker skal se den.” ⁵

Billedet fra profeten Esajas viser, at en stor konge skal komme på besøg. Man skal bygge en ny jævn vej for ham gennem vildmarken. Men hvem er denne konge, som skal komme, Ahmed?

- Ja, ifølge profeten er han Herren, vor Gud, sva-

rede Ahmed stille.

- Billedet bliver endnu tydeligere, fortsatte Hamdi, når vi læser videre fra det samme skriftsted, hvor der står:

“Stig op på et højt bjerg, Zions budbringer, råb højt, Jerusalems budbringer, råb uden frygt! Sig til Judas byer: Her kommer jeres Gud! Gud Herren kommer i styrke, han hersker med sin arm. Hans løn er med ham, hans fortjeneste går foran ham. Som hyrden vogter han sin hjord, han samler dem med sin arm; han løfter lammene op i sin favn, han leder moderfårene.”⁶

Messias kom virkelig som en hyrde for alle troende. Han sagde om sig selv:

“Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene.”⁷

Men Ahmed, hvem er egentlig han, som ifølge profeten kommer som en hyrde?

- Jeg må erkende, at han fremstilles som Herren, Gud selv, svarede Ahmed, som nu var nærmest rystet af profetens ord. Hamdi fortsatte:

- Som du forstår, Ahmed, så blev alle disse profetier om Messias opfyldt i Jesus, Marias søn.

Før Messias blev født, kom englen Gabriel til

Zakarias, der skulle blive far til Johannes Døberen. Englen forklarede Zakarias, at han ville få en søn, og hvilken speciel opgave hans søn skulle have. Englen Gabriel sagde:

“.. han skal fyldes med Helligånden allerede fra moders liv, og mange af Israels børn skal han føre tilbage til Herren deres Gud. Han skal gå foran ham i Elias’ ånd og kraft for at vende fædres hjerte til deres børn og give ulydige et retfærdigt sind og skaffe Herren et folk, der er gjort rede.”⁸

Hvem er det, ifølge evangeliet, Johannes Døberen skal gå foran, Ahmed?

- Herren, deres Gud, svarede Ahmed.

- Da Johannes Døberen var nyfødt, fortsatte Hamdi, profeterede Zakarias over sin nyfødte søn, Johannes:

“Og du, mit barn, skal kaldes den Højstes profet, for du skal gå foran Herren og bane hans veje og lære hans folk at kende frelsen i deres synders forladelse, takket være vor Guds inderlige barmhjertighed, hvormed solopgangen fra det høje vil besøge os ...”⁹

Ahmed, ser du, at *Yahya Abn Zakaria*, i overensstemmelse med profeten Esajas’ ord, englen Gabriels ord og hans far Zakarias’ ord, skal gå foran Herren, og at den, som kommer, virkelig er Gud selv?

- Ja, jeg ser det, og jeg antager, at alt dette blev bekræftet, da Messias virkelig kom, svarede Ahmed alvorligt.

- Ja, til punkt og prikke, sagde Hamdi. Da jomfru Maria fødte Messias i Davids stad, Betlehem, åbenbarede Herrens engel sig for nogle hyrder uden for byen og sagde til dem:

“Frygt ikke! Se, jeg forkyn-der jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren.”¹⁰

At Messias er Herren selv, bekræftes gang på gang i evangeliet. Selv sagde han:

“Jeg og Faderen er ét.”¹¹

- Jeg havde stor kærlighed og respekt for Jesus, Marias søn, allerede fra begyndelsen, sagde Ahmed. Men nu tror jeg, at jeg for første gang ser det fulde billede af, hvem Messias virkelig er, og hvorfor han blev født her til verden. Jeg er utrolig taknemmelig for, at du har taget dig tid til at forklare det her for mig, Hamdi.

- Ahmed, sagde Hamdi alvorligt. Ved troen på Messias tilbyder Gud forladelse for alt og et evigt liv. Messias, som selv besejrede døden, og som opvækker de døde, siger:

“Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig,

skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø.”¹²

Ahmed, vil du tage imod Guds gave til dig ved troen på Messias?

- Ja, jeg føler det, som om han står og banker på min dør lige nu, svarede Ahmed med tårer i øjnene. Hvordan kan jeg tage imod Guds gave?

- Det er ikke svært, sagde Hamdi. Bed til Gud med dine egne ord. Bekend alt. Gud ved jo alligevel alt om os. Tag imod den tilgivelse, Messias har vundet til dig ved sit offer. Bed om, at Gud vil komme ind i dit liv ved sin Ånd, og at han vil give dig kraft til at følge Messias og være hans discipel. Bed bønner i Messias' navn. For det er ham, der ved sit offer er mægler mellem dig og Gud Fader.

Når du tager imod Messias som Guds gave til dig, så sker der et under i dit liv. Bibelen siger, at du bliver født på ny. Du får et nyt liv fra Gud. Du får et nyt personligt fællesskab med Gud gennem Messias. Gud bliver din far, og du bliver hans barn. I evangeliet står der om dem, som tog imod Messias:

“Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn.”¹³

Da de havde bedt sammen og takket Herren, sagde Hamdi med et stort smil:

- Velkommen ind i familien! Nu er vi, gennem Messias, søskende i Guds store familie.

- Hvordan skal jeg takke dig, sagde Ahmed glædesstrålende.

- Bare tak Gud! Og gør det hver dag, svarede Hamdi. Og søg fællesskab med andre, der følger Messias på samme måde som dig. Nu kan du virkelig bede den bøn, som Messias lærte sine disciple at bede:

Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten og æren
i evighed!
Amen.

Appendix

Bibelcitater

Guds lam

- 1) Paulus' Brev til Romerne 6,23
- 2) Johannesevangeliet 1,29
- 3) Johannes' Åbenbaring 3,20

Guds offer

- 1) Paulus' Første Brev til Timotheus 2,5-6
- 2) Brevet til Hebræerne 9,22
- 3) Esajas' Bog 53,4-7
- 4) Salmernes Bog 22,5-19
- 5) Markusevangeliet 10,45

Synden

- 1) Første Mosebog 2,16-17
- 2) Paulus' Brev til Romerne 5,12
- 3) Første Mosebog 3,15

Abrahams søn

- 1) Første Mosebog 12,1-3
- 2) Første Mosebog 17,19-21
- 3) Første Mosebog 28,13-14
- 4) Esajas' Bog 11 i uddrag

Guder én

- 1) Johannesevangeliet 1,1-4
- 2) Johannesevangeliet 1,14
- 3) Lukasevangeliet 1,35
- 4) Johannesevangeliet 6,33, 35
- 5) Johannesevangeliet 6,51

Gud og menneske

- 1) Mikas Bog 5,1
- 2) Lukasevangeliet 2,4-7
- 3) Johannesevangeliet 8,56-58
- 4) Esajas' Bog 9,6-7
- 5) Esajas' Bog 40,3-5
- 6) Esajas' Bog 40,9-11
- 7) Johannesevangeliet 10,11
- 8) Lukasevangeliet 1,15-17
- 9) Lukasevangeliet 1,76-78
- 10) Lukasevangeliet 2,10-11
- 11) Johannesevangeliet 10,30
- 12) Johannesevangeliet 11,25-26
- 13) Johannesevangeliet 1,12